

Balgfreds har Net i denne sin Betragtning, og det forekommer mig, at den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 2den Balgfreds tog sig denne Sag noget lettere, end den efter min Mening bør tages. Det ligger jo overordentlig nær, at man trindt omkring i Landet maa ønske i Sygdomstilfælde at have Hjælp ved Haanden saa nær som mulig. Alle ønske at have en Læge i deres Nærhed; Alle ønske at have et Apothek i deres Nærhed, og jeg vil sige til, at der kan være en stor Fristelse for enhver Regjering til at imødekomme disse Ønsker, thi det er en let Maade at vinde Anerkjendelse og Tak paa fra de forskjellige Sider. Naar der rejses Spørgsmaal om Oprettelse og Anlæg af nye Apotheker — og som oftest fremkommer der Andragender derom, underskrevne af flere Sognes Beboere, af mange hundrede Borgere i Landet — saa er der en stor Fristelse, som jeg har tilladt mig at bemærke, til at vinde Anerkjendelse ved at tage Hensyn til disse Ønsker; men Sagen har ogsaa en anden Side, som ikke bør overses. Det er nemlig efter min Overbevisning af den største Betydning for Landet ikke alene at faae mange Apotheker, men ogsaa saavidt mulig at faae gode Apotheker, og jeg tror, at det vilde være en meget uheldig Politikk, om man fra Sundhedsvesenets Side vilde aabne Udgang for Alle og Enhver, der kunde have Lust til at experimentere med Anlæg af Apotheker, til at faae en saadan Lust tilfredsstillt. Der er ogsaa forskellige modsættende Hensyn, der maa afveies mod hverandre. Det glædede mig at høre den Udtalelse af den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 2den Balgfreds, at min høitærede Forgænger i Justitsministeriet havde viist sig mere liberal, i alt Fald mere liberal end hans Forgænger, hvad Meddelelsen af Apothekerbevillinger angaar. Jeg kan erkjende Rigtigheden af denne Sætning; der er i Løbet af det sidste Par Aar meddelt ikke ganske saa personlige Apothekerprivilegier, og jeg agter ikke i saa Henseende at afvige fra min Forgængers Anskuelse. Det er ganske vist min Mening, at saavidt det paa nogen Maade lader sig forsvare, bør man imødekomme berettigede Krav hos Dele af Befolkningen til at faae Apotheker i deres Nærhed. Jeg tør udtale, at jeg i den Henseende ikke har indskrænket mig til Ord, men ogsaa har været betænkt paa at træffe Foranstaltninger, hvorved Ønsker fra Befolkningens Side i den omtalte Retning kunne blive tilfredsstillende i et maatte større Omfang, end hidtil er sket. Nærmere kan jeg i dette Øieblik ikke gaa ind paa denne Sag. Den anden Gjenstand, der blev berørt, angaar Straffeanstalterne og navnlig Spørgsmaalet om Overarbeidspenge — et Spørgsmaal, der blev reist af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Balgfreds (Madsen). Han mente dels, at Overarbeidspengene faldt ulige i de forskellige Straffeanstalter, og dels, at de i Almindelig-

hed bestemmes altfor høit. Han knyttede dertil forskellige Betragtninger, deriblandt ogsaa den, at man mulig kunde ordne Sagen paa den Maade, at det blev til Fordel ogsaa for Statskassen, men i Særdeleshed i Henseende til Forgælleren af Tilbagefald til nye Forbrydelser. Jeg griber med Glæde den Anledning, der ved disse Udtalelser er givet mig, til at gjøre den Bemærkning, at ligesom man naturligvis i Fængselsbestyrelsen stadig har haft sin Opmærksomhed henvendt paa disse Forhold, saaledes har det navnlig nu i en længere Tid været Gjenstand for en omhyggelig og alvorlig Overveelse, om det ikke maatte lade sig gjøre at omordne Straffearbejdsvesenet paa en saadan Maade, at der paa den ene Side maatte siges at være taget det Hensyn, der bør tages til Fangerens Helbredstilstand, saavel deres fysiske som sjælelige Tilstand, og at man paa den anden Side kunde ordne Sagen saaledes, at Straffen ikke tabte sin Karakter og om muligt endnu mere nærmede sig det Formaal, man har haft for Die ved den senere Straffelovgivning, nemlig at føre Fangerne bestandig mere henad mod Forbedring. Disse Overveelser synes nu at kunne ventes at ville føre til et Resultat. Naar dette Resultat foreligger — jeg haaber, at det vil ske om ikke lang Tid — vil der være Opfordring for Justitsministeren til at meddele navnlig Finantsudvalget Rundskaab derom. Det vil være nødvendigt, hvis den Plan, man har for Die, bliver gennemført, paa enkelte Punkter i Budgettet at gjøre en Henstilling om nogle Forandringer til dels i Retning af en Forhøjelse men ogsaa tilbøielig i Retning af en Nedsættelse. Lad mig sige til, at den Reform, man væsentlig har for Die i dette Øieblik, i sin videre Udførelse utvivlsomt i det Hele taget vil føre til en Nedsættelse af Udgifterne til Straffeanstalterne. Jeg forbeholder mig altsaa i sin Tid at gjøre Meddelelse om denne Sag til Finantsudvalget, saameget mere som en saadan Meddelelse skyldes det ærede Finantsudvalg, om ikke af anden Grund, saa fordi det altid har viist en stor Interesse for denne Side af Statens Op-gave. Naar denne Plan maatte blive gennemført, vil der blandt Andet ogsaa i den Henseende, som det ærede Medlem af dette Thing omtalte, blive truffet fyldestgjørende Foranstaltninger, idet denne Omordning vistnok vil føre til, at Overarbejdspengenes Totalbeløb ikke ubetydelig vil blive nedfat.

Winter: Den ærede Finantsminister kunde igaar ikke forstaa, hvilke Oplysninger det var, som jeg ønskede, at han vilde give Thinget, og jeg skal derfor, for ikke at forlange Diskussionen, indskrænke mig til at betegne dette ved at henvise til en Ud-arbejdelse af et Mindretal i Finantsudvalget i Sessjonen 1867—68, som findes i Folkething-